

Motion

1977/78:1981

av Lars Werner m. fl.

med anledning av propositionen 1977/78:185 om anställning av kvinnor som befäl inom det militära försvaret m. m.

Vänsterpartiet kommunisterna anser inte att betänkandet (SOU 1977:26) Kvinnan och försvarets yrken och den därpå grundade propositionen på ett tillfredsställande sätt har tagit itu med problemet om kvinnornas roll i det svenska totalförsvaret.

Detta är inte en så enkel fråga som att öppna nya yrkesområden för kvinnor eller att öka jämlikheten mellan kvinnor och män. F. ö. uppfylls inte ens dessa grundläggande krav i de framförda förslagen. Det är en fråga som berör hela inställningen till vår nuvarande försvarsorganisation och de värderingar och mönster som den bygger på. Innan man börjar tala om att "öppna försvarets yrken för kvinnorna" borde man ställa och besvara några grundläggande frågor, nämligen:

1. Hur skall den försvarsorganisation se ut som på bästa och billigaste sätt garanterar vår nationella säkerhet och är uppbyggd för att motsvara *hela* folkets intresse?

2. Hur skall resurserna, personella och materiella, fördelas inom denna organisation? Hur mycket skall avdelas till militärt försvar, befolkningskydd, försörjningsberedskap och eventuella andra områden?

3. Hur skall vi garantera folkligt inflytande och demokratiska beslutsprocesser inom försvarsorganisationen för att motverka toppstyrning och militarism?

Både socialdemokrater och borgare anser förmodligen att dessa frågor redan är lösta och att svaret på dem är den försvarsorganisation vi har i dag. Denna uppfattning delas inte av vpk. Partiets åsikter i frågan har redovisats i våra försvarspolitiska motioner, och vi anser att så länge man inte genomfört en omfattande översyn och förändring av försvarsorganisationen, framför allt militärapparaten, är det meningslöst att tala om att öppna försvaret för kvinnorna.

Våra ansträngningar måste inriktas på en omstrukturering av hela totalförsvaret, på en överföring av resurser från militära till civila områden och framför allt på en politik inriktad på nedrustning och fredsarbete. I ett sådant arbete och i en sådan organisation skall kvinnorna ha samma ansvar och samma ställning som männen, precis som inom alla andra områden av samhället.

Det här föreliggande förslaget uppfyller inte några av dessa grundläggande krav. Här vill man slussa in kvinnorna på någon slags bakväg, till vissa befattningar och vissa uppgifter, som man utifrån det förlegade militära

tänkandet anser att de kanske kan klara av. Hela resonemanget om stridande eller inte stridande befattningar, ledarroller och intendentur- och kameralbefattningar är beklämmande. Vad är det för jämlikhet?

Det är ingen jämlikhet i förhållande till männen och vad värre är, det bäddar också för ökad ojämlikhet mellan kvinnorna. Förslaget kommer inte att betyda ökade möjligheter till yrkesval för arbetarklassens och de lägre tjänstemannaskiktens kvinnor. Kvinnans roll i totalförsvaret både i freds och krigsorganisationen bör sammankopplas med den stora diskussionen om hur våra samlade försvarsansträngningar skall utformas.

Mot bakgrunden av det ovan framförda föreslås

att riksdagen beslutar avslå propositionen 1977/78:185.

Stockholm den 16 maj 1978

LARS WERNER (vpk)

EIVOR MARKLUND (vpk)

NILS BERNDTSON (vpk)

OSWALD SÖDERQVIST (vpk)

C.-H. HERMANSSON (vpk)

JÖRN SVENSSON (vpk)

EVA HJELMSTRÖM (vpk)

